

חגיגה כא

חומר בקדש מבתרומה: שמטבילין כלים בתוך כלים לתרומה - אבל לא לקדש; שאלה: בקדש מאי טעמא לא?

תשובה 1: אמר רבי אילא: מפני שכבידו של כלי חוצץ.

קושי: והא מדסיפא משום חציצה, רישא לאו משום חציצה, דקתני סיפא: **ולא כמדת הקדש מדת התרומה, שבקדש מתיר ומנגיב ומטביל ואחר כך קושר, ובתרומה קושר ואחר כך מטביל!**
תירוץ: רישא וסיפא משום חציצה, וצריכא:

דאי אשמעינן רישא	ואי אשמעינן סיפא
הוה אמינא: היינו טעמא דלקדש לא, משום כבידו של כלי דאיכא, אבל סיפא, דליכא כבידו של כלי - אימא לקדש נמי לא הוי חציצה	הוה אמינא: היינו טעמא דלקדש לא, משום דקיטרא במיא אהדוקי מיהדק. אבל רישא, דמיא אקפויי מקפו ליה למנא - לא הויא חציצה

עוד בשיטת ר' אילא: רבי אילא לטעמיה, דאמר רבי אילא אמר רבי חנינא בר פפא: עשר מעלות שנו כאן, חמש ראשונות - בין לקדש בין לחולין שנעשו על טהרת הקדש, אחרונות לקדש אבל לא לחולין שנעשו על טהרת הקדש
שאלה: מאי טעמא?

תשובה: חמש קמייתא דאית להו דררא דטומאה מדאורייתא - גזרו בהו רבנן בין לקדש בין לחולין שנעשו על טהרת הקדש, בתרייתא דלית להו דררא דטומאה מדאורייתא - גזרו בהו רבנן לקדש, לחולין שנעשו על טהרת הקדש - לא גזרו בהו רבנן.

תשובה 2: רבא אמר: מדסיפא הוי משום חציצה - רישא לאו משום חציצה. ורישא היינו טעמא: גזירה שלא יטביל מחטין וצינורות בכלי שאין בפיו כשפופרת הנוד. כדתנן: **עירוב מקואות כשפופרת הנוד, כעוביה וכחללה בשתי אצבעות חוזרות למקומן.**

הסבר: סבר לה כהא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה: אחת עשרה מעלות שנו כאן; שש ראשונות בין לקודש בין לחולין שנעשו על טהרת הקודש, אחרונות - לקודש אבל לא לחולין שנעשו על טהרת הקודש.

ראה טבלה בדף הבא

תרומה	קודש	ר' אילא	רבא	הסבר לפי רש"י
מטבילין כלים בתוך כלים לתרומה	לא מטבילין כלים בתוך כלים לתרומה	חמש ראשונות - בין לקדש בין לחולין שנעשו על טהרת הקדש	שש ראשונות בין לקודש בין לחולין שנעשו על טהרת הקודש	אי איכא חציצה - טומאה דאורייתא היא
אחוריים ותוך ובית הצביטה (לא מטמאים חלקים אחרים)	אחוריים ותוך ובית הצביטה כל הכלי נטמא			הא דאמור רבנן משקין מטמאין כלי - משום גזרה דמשקה זב וזבה הוא, כגון רוקו ומימי רגליו, והני מטמאין כלי מדאורייתא, ובטומאה דאורייתא אין חילוק בכלי שטף בין אחוריים לתוכו, שבכל מקום שטומאה נוגעת בו נטמא כולו
הנושא את המדרס נושא את התרומה	הנושא את המדרס לא נושא את הקודש			חשש טומאה דאורייתא היא, כדמפרש בגמרא: מעשה היה שנפלה רצועת הסנדל לאויר חבית
בגדי אוכלי תרומה מדרס לקדש				שמה יסבה עליהן אשתו נדה, חשש טומאה דאורייתא היא
ובתרומה קושר ואחר כך מטביל	שבקדש מתיר ומנגב ומטביל ואחר כך קושר			אי איכא חציצה - טומאה דאורייתא היא
כלים הנגמרים בטהרה לא צריכין טבילה לתרומה	כלים הנגמרים בטהרה צריכין טבילה לקדש			משום צינורא דעם הארץ בכלי
הכלי אינו מצרף מה שבתוכו לתרומה	הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש			אחרונות לקודש אבל לא לחולין שנעשו על טהרת הקדש
והשלישי בתרומה פסול	הרביעי בקדש פסול			
אם נטמאת אחת מידיו - חבירתה טהורה	מטביל שתיהן, שהיד מטמא את חבירתה בקדש אבל לא בתרומה			
אוכלין אוכלים נגובין בידים מסואבות בתרומה	אין אוכלין אוכלים נגובין בידים מסואבות בקדש			
האונן ומחוסר כפורים אינם צריכין טבילה לתרומה	האונן ומחוסר כפורים צריכין טבילה לקדש			

